

120

Glade jul, dejlige jul

Mel.: Franz Gruber 1818

1 Glade jul, dejlige jul,
engle dale ned i skjul!
Hid de flyve med Paradis-grønt,
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de gå.

2 Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang.

3 Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang.

4 Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

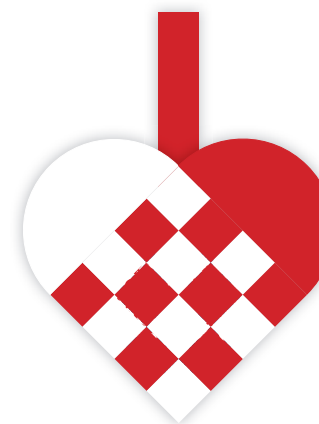
B.S. Ingemann 1850 og 1852.

Julegudstjeneste

FREDAG DEN 24. DECEMBER 2021 KL. 16.00

SOGNEPRÆST CARSTEN MULNÆS

Det kimer nu til julefest

Mel.: Carl Chr. Nic. Balle 1850

1 Det kimer nu til julefest, det kimer for den høje gæst, som steg til lave hytter ned med nytårsgaver: fryd og fred.

2 O, kommer med til Davids by, hvor engle sjunge under sky; o, ganger med på marken ud, hvor hyrder høre nyt fra Gud!

3 Og lad os gå med stille sind som hyrderne til barnet ind, med glædestårer takke Gud for miskundhed og nåbedud!

4 O Jesus, verden vid og lang til vugge var dig dog for trang, for ringe, om med guld tilredt og perlestukken, silkebredt.

5 Men verdens ære, magt og guld for dig er ikkun støv og muld; i krybben lagt, i klude svøbt, et himmelsk liv du har mig købt.

6 Velan, min sjæl, så vær nu glad, og hold din jul i Davids stad, ja, pris din Gud i allen stund med liflig sang af hjertens grund!

7 Ja, sjunge hver, som sjunge kan: Nu tændtes lys i skyggers land, og ret som midnatshanen gol, blev Jakobs stjerne til en sol.¹

8 Nu kom han, patriarkers håb, med flammeord og Himmel-dåb; og barnet tyder nu i vang, hvad David dunkelt så og sang.

9 Kom, Jesus, vær vor hyttegæst, hold selv i os din julefest! Da skal med Davids-harpens klang dig takke højt vor nytårssang.

Martin Luther 1535.

N.F.S. Grundtvig 1817. Bearbejdet 1852.

Jf. nr. 95.

¹ 4 Mos 24,17

103

Barn Jesus i en krybbe lå

Mel.: Niels W. Gade 1859

1 Barn Jesus i en krybbe lå, skønt Himlen var hans eje; hans pude her blev hø og strå, mørkt var det om hans leje. Men stjernen over huset stod, og oksen kyssed barnets fod. Halleluja, halleluja, barn Jesus!

2 Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad, ryst af din tunge smerte! Et barn er født i Davids stad til trøst for hvert et hjerte; til barnet vil vi stige ind og blive børn i sjæl og sind. Halleluja, halleluja, barn Jesus!

H.C. Andersen 1832.

Mit hjerte altid vanker

Mel.: Carl Nielsen 1914

1 Mit hjerte altid vanker i Jesu føderum, did samles mine tanker i deres hovedsum; dér er min længsel hjemme, dér har min tro sin skat, jeg kan dig aldrig glemme, du søde julenat.

2 Du mørke stald skal være mit hjertes frydeslot, dér kan jeg daglig lære at glemme verdens spot; dér kan jeg bedst besinde, hvori min ros består, når Jesu krybbes minde mig ret til hjerte går.

3 Men ak! hvad skal jeg sige, når jeg vil tænke på, at Gud af Himmerige i stalden ligge må, at Himlens fryd og ære, det levende Guds Ord, skal så foragtet være på denne slemme jord!

4 En perle, der forgættes, så nøje ledes op, den blanke demant sættes i gylden kronens top; man kaster ej en drue blandt tørre grene ned; skal jeg min Gud da skue i sådan usselhed?

5 Hvi skulle herresale ej for dig pyntet stå?

Du havde at befale, hvad end du peged på. Hvi lod du dig ej svøbe i lyset som et bånd og jordens konger løbe at kysse på din hånd?

6 Hvi lod du ej udspænde en himmel til dit telt og stjernefakler brænde, o store Himmel-helt? Hvi lod sig ej til syne en mægtig englevagt, som dig i silkedyne så prægtigt burde lagt?

7 Nej! Jesus får sit leje i denne gode jul, hvor betlere de pleje at lægge sig i skjul; det var og ej hans eget, det hø, hvori han lå, han havde ej så meget, han kunne ligge på.

8 En spurv dog har sin rede og sikre hvilebo, en svale ej tør lede om nattely og ro, en løve véd sin hule, hvor den sin ro kan få; skal da min Gud sig skjule i andres stald og strå?

9 Ak, kom! jeg vil oplukke mit hjerte, sjæl og sind med tusind længselssukke, kom, Jesus, dog herind! Det er ej fremmed bolig, du har den selv jo købt, så skal du blive trolig udi mit hjerte svøbt.

Hans Adolph Brorson 1732.